

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ADVOKATŪROS ĮSTATYMO NR. IX-2066 7, 8, 9, 17, 23, 35, 36, 39 IR 60 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIII-4275

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2020 m. birželio 2 d. sprendimo Nr. SV-S-1637 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 7, 8, 9, 17, 23, 35, 36, 39 ir 60 straipsnių pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIII-4275 (toliau – Įstatymo projektas), tačiau siūlyti Lietuvos Respublikos Seimui jį patobulinti atsižvelgiant į šias pastabas bei pasiūlymus:

1. Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodoma, kad advokato vardui įgyti reikalavimai dėl sveikatos nekeliami. Tokie reikalavimai turi būti keliama asmeniui, kuris siekia būti įrašytas į advokatų, turinčių teisę verstis advokato veikla, sąrašą (toliau – Lietuvos praktikuojančių advokatų sąrašas) ir išsaugoti tokiu būdu įgytą teisę verstis advokato profesine veikla.

Pažymėtina, kad pagal Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo nuostatas advokatu asmuo tampa priėmus sprendimą dėl jo pripažinimo advokatu ir jį įrašius į asmenų, pripažintų advokatais, sąrašą (Advokatūros įstatymo 10 straipsnio 2 dalis), o teisę verstis advokato veikla jis įgyja tik tada, kai yra įrašomas į Lietuvos praktikuojančių advokatų sąrašą ir gauna advokato pažymėjimą (Advokatūros įstatymo 17 straipsnio 1 dalis).

Priėmus Įstatymo projekto 1 straipsniu siūlomą teisinį reguliavimą ir atsisakius reikalavimo dėl sveikatos asmeniui, siekiančiam būti pripažintam advokatu, gali būti taip, kad tas asmuo, turintis ligų ar sveikatos problemų, dėl kurių jis negali būti įrašytas į Lietuvos praktikuojančių advokatų sąrašą ir verstis advokato veikla, advokato statusą jau yra įgijęs, t. y. įrašytas į asmenų, pripažintų advokatais, sąrašą. Be to, šiuo atveju asmuo būtų įvykdęs ir kitus Advokatūros įstatymo 7 straipsnyje numatytus reikalavimus, pavyzdžiui, išlaikęs advokatų kvalifikacinį egzaminą. Tokiam asmeniui būtų suteikiamas nepagrįstas lūkestis dėl būsimos advokato profesinės veiklos vykdymo, nes teise tapti advokatu jau pasinaudota, tačiau faktiškai pradėti verstis advokato profesine veikla neįmanoma.

Atsižvelgiant į Įstatymo projekto aiškinamajame rašte išdėstytas, inicijuoti šį projektą paskatinusias priežastis ir siekiant išvengti nepagrįstų lūkesčių suteikimo asmeniui, siekiančiam verstis advokato profesine veikla, siūlytina atsisakyti Įstatymo projekto 1 straipsnio. Taip pat, siekiant neužkrauti papildomos administracinės naštos asmeniui, kuris pateikė dokumentą, patvirtinantį atitiktį sveikatos reikalavimams, kai buvo atliekama jo pripažinimo advokatu procedūra, siūlytina papildyti Advokatūros įstatymo 17 straipsnio 2 dalies 5 punktą, nustatant

laikotarpį, kuriam nepasibaigus į Lietuvos praktikuojančių advokatų sąrašą siekiančiam būti įrašytam advokatui nereikėtų pateikti naujo, jo sveikatos būklę patvirtinančio dokumento.

2. Siūlytina patikslinti Įstatymo projekto 3 straipsnį ir Advokatūros įstatymo 17 straipsnio 2 dalies 5 punkte numatyti, kad tiek reikalavimus dėl advokatų sveikatos, tiek jos tikrinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministras, suderinęs su Lietuvos advokatūra. Pažymėtina, kad advokatų sveikatos tikrinimo tvarka, be kita ko, apima nuostatas dėl reikalavimų įstaigoms, kuriose atliekami sveikatos patikrinimai, taip pat normas, susijusias su specialistais, kurie atlieka sveikatos patikrinimus, ir taisykles, taikomas dokumentams (jų formoms), kurie išduodami atlikus sveikatos patikrinimą. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. liepos 24 d. nutarimu Nr. 926 „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos nuostatų patvirtinimo“, 7.1 papunkčiu, šie klausimai pagal kompetenciją priskirtini Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijai, kuri formuoja valstybės politiką asmens sveikatos priežiūros srityje, organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja jos įgyvendinimą. Be to, remiantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. kovo 24 nutarimo Nr. 330 „Dėl ministrams pavedamų valdymo sričių“ 1.8.1 papunkčiu, asmens sveikatos priežiūra priskirtina sveikatos apsaugos ministrui. Atitinkamai taisytinas Įstatymo projekto 8 straipsnis.

Kartu siūlytina patikslinti Įstatymo projekto 8 straipsniu keičiamo Advokatūros įstatymo 60 straipsnio 2 dalies 23 punktą, nurodant, kad Advokatų taryba turi teisę priimti sprendimus dėl advokato siuntimo patikrinti sveikatos. Atitinkamai tikslintina ir Įstatymo projekto 7 straipsniu keičiamo Advokatūros įstatymo 39 straipsnio 2 dalies nuostata, numatant, kad advokatas privalo patikrinti sveikatą, gavęs Advokatų tarybos sprendimą dėl jo siuntimo atlikti sveikatos patikrinimą. Siekiant teisinio apibrėžtumo, siūlytina numatyti tinkamą terminą, per kurį advokatas privalėtų įvykdyti šį sprendimą.

3. Siekiant teisinio apibrėžtumo ir tikslumo, siūlytina patikslinti Įstatymo projekto 4 straipsnį ir Advokatūros įstatymo 23 straipsnio 2 dalyje numatyti, kokia forma Lietuvos advokatūra gali pareikalauti iš advokato (paprastyti jo) pateikti medicininį pažymėjimą, patvirtinantį, kad jo sveikatos būklė yra tinkama verstis advokato veikla. Taip pat siūlytina nustatyti tinkamą terminą, per kurį advokatas turėtų įvykdyti tokį Lietuvos advokatūros reikalavimą (prašymą). Atitinkamai tikslintinas ir Įstatymo projekto 6 straipsnis.

4. Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministrui ir Lietuvos advokatūrai iki įstatymo įsigaliojimo reikės priimti įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus ir kad Lietuvos advokatūra turės pasiruošti taikyti įstatymą, siūlytina nustatyti, kad įstatymas įsigalioja 2021 m. sausio 1 d., o Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministras ir Lietuvos advokatūra iki 2020 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Ministras Pirmininkas

Teisingumo ministras